

uit NRC
van vrijdag 28 juli 2026

Pillenpraatje
Youp van 't Hek

Vorige week was ik goed ziek, maar mijn dokter heeft mij met een zootje pillen weer vrolijk op de been gekregen. Het waren zoveel pillen dat ik door mijn familie Lowlands werd genoemd. Hoewel ze daar natuurlijk wel andere aspirientjes slikken dan ik voorgeschreven kreeg. Van mijn pillen werd ik beter en van die festivalpastilles word je vooral 'veel beter'. Door die rommel kan je je mislukte leven weer aan. Je durft meer. Zo vinden sommige ketaminekids het geen probleem om een zootje vuurpijlen op de onschuldige gezinstribune van een Friese voetbalclub af te schieten. Heerlijk dat geluid van die angstig krijsende gezinnetjes. De paar gewonden die vielen is die Friezen hun eigen schuld. Hadden ze maar niet naast het vak vol uit-supporters moeten gaan zitten. Hoe dom kan je zijn?

Ik begrijp dat er inmiddels bijzondere xtc-pillen in omloop zijn. Op die krengen staat het hoofd van Donald Trump en ze blijken levensgevaarlijk. Er zit namelijk heel veel PMMA in en een beetje kenner weet: daar kan je na oververhitting hartstikke dood aan gaan. Toen ik deze week op mijn telefoon zag hoe half Nepal meedogenloos verzwolgen werd door een afgebroken stuk gletsjer van een kilometer twijfelde ik of er tussen mijn pillen ook niet per ongeluk een trumpje had gezeten. Dit kon niet echt zijn.

Sterk spul, dacht ik, waarna ik scrolde naar een vakantiefoto van een totaal mesjogge wethouder van de Gelderse nedorij Oldebroek. Op dat plaatje stond deze toekomstige tbs'er samen met een andere bruinhemd met een pro-Russische vlag en een kalasjnikov. De Renaissanceschool van Thierry heeft het plaatje waarschijnlijk al opgevraagd voor de cover van de schoolkrant en ze willen het ongetwijfeld gebruiken bij maatschappijleer.

Soms wordt de realiteit mij gewoon te veel en begint mijn hoofd kwaadaardig te stomen. Dat komt ook door het benauwde landje waarin we leven en waarin een ex van mijn vroegere door mij zeer gewaardeerde collega Theo Maassen samen met een paar andere verbolgen exen een docu over zijn liefdesleven mogen maken. Dat wordt een objectieve film bij het door iedereen veel te vaak geprezen Netflix.

Nog meer verbijsterd was ik toen ik las dat spermasproeier Simon, een of andere viriele glibber die meer dan 120 kinderen uit zijn fluit getoverd heeft, in een officiële commissie zat die dit soort misstanden moest zien te voorkomen. Hij heeft de Jan Karbaat Cup voorlopig dik gewonnen. Er komt een generatie aan bij wie de kans heel groot is dat je met je halfbroer of -zus een kind ligt te maken. En dat komt niet door een zootje halvezolen, maar door keurige afgestudeerde dokters die hun patiënten graag gelukkig maakten. Gevolg? Ach vul dat zelf maar in.

Mijn sombere beeld werd gelukkig opgevrolijk door de steeds blondere Mona Keijzer, die weer een of andere strohalmbeweging is begonnen om Mona Keijzer aan het werk te houden. *Stuiptrekking 2029*. Elke keer als ze in Den Haag weer ergens wordt uitgekotst ben ik bang dat we deze talkshowtante moeten gaan missen, maar nee hoor: ze blijft. Geen bord voor d'r kop, maar een heel Teutoburgerwoud.

Terwijl ik dit schrijf luister ik zacht naar de echt blonde Dolly Parton, de vrouw voor wie iedereen een zwak had omdat ze gewoon Dolly Parton was. Niet alleen een schrijfster en zangeres van een aantal zeer goed gelukte liedjes, maar ook omdat ze haar succes ruimhartig met iedereen deelde. Links en rechts Amerika hangt een week lang de vlag halfstok. En terecht.

Zoals de Noren verdrietig zijn om het verlies van hun goedlachse koning Harald voor wie er de laatste jaren steeds minder te lachen viel. Al was het maar om de losse handjes van zijn stiefkleinzoon die ook niet vies was van een paar pilletjes.

Zowel om Dolly als om Harald wordt oprecht gehuild. Da's mooi. Maar dat wordt er ook om Ratko Mladic. In Servië een held met afbeeldingen op heel veel muren.

Ik merk dat ik weer toe ben aan een pilletje. Een stevige dosis antidepressiva.